

O altă evanghelie

Luni, 29 octombrie 2007

Gili Cârstea

Domnul Hristos spunea ucenicilor Săi că va veni o vreme când, din cauza înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci, dar vor fi unii care vor răbda până la sfârșit, și vor fi mântuiți.

Despre ce sfârșit vorbește El aici? Secolele trec unul după altul, fărădelegea se înmulțește, dar sfârșitul preconizat nu vine.

Despre acest sfârșit se vorbește și în versetul imediat următor:

“Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Mat 24:14).

De două mii de ani o evanghelie se tot propovăduiește în lume, dar sfârșitul nu a venit. Și totuși, creștinii nu se întreabă dacă nu cumva ceea ce predică ei este “o altă evanghelie” (Gal 1:6-7), aceea despre care vorbea Pavel. Ei sunt convinși că atâta timp cât folosesc numele Hristos, cruce, înviere, ei predică evanghelia, și nu prea au habar că există “o altă evanghelie,” falsă, nefolositoare, găunoasă.

Ce se întâmplă în prezent este și mai evident că există o gravă orbire în lumea creștină cu privire la evanghelie. Confesiuni creștine, care ani de zile s-au acuzat de erezie, apostazie și fals, sunt gata să se unească pe baza credințelor comune spre cel mai nobil scop: Ducerea evangheliei până la marginile pământului.

Ar fi de înțeles un asemenea elan muncitoresc, dacă între timp ar fi descoperit că până acum au predicat o altă evanghelie, sau că au înțeles-o diferit, greșit, incomplet. Dar nu, fiecare susține că a înțeles și predicat corect evanghelia, numai că ea nu a avut suficientă influență din cauza fragmentării din creștinism. Dacă vor dărâma barierele denominaționale, atunci evanghelia ar deveni imediat eficientă.

Și care ar fi, după acești teoreticieni creștini, eficiența evangheliei dusă “cu o singură voce”? Nimic altceva decât instaurarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Un mileniu de pace și prosperitate între neamuri. O viață abundentă. În limbajul unora, o nouă ordine

mondială. În concepția altora, un nou ev mediu, în care statul să fie condus de biserică, spre o și mai mare glorie a lui Dumnezeu.

Acest lucru se vede foarte bine chiar în biserica noastră. Ne avântăm tot mai mult în politică, în cauze sociale, încercând să îndreptăm ce este strâmb și să reparăm ceea ce nu se poate repara, fără să ne pese că Babilonul nu se poate vindeca.

Dar această evanghelie, oricât de tunătoare ar deveni ea, se va dovedi alamă sunătoare și cimbă zăngănitor. De ce? Ea nu este capabilă să aducă sfârșitul.

Hristos a fost cât se poate de clar. El a spus că evanghelia autentică

- este "despre împărăție," aceea pe care o descoperise El și nicidecum aceea pe care o visa poporul iudeu,

- că ea nu va converti lumea, fiind doar o mărturie, o dovadă că Dumnezeu a făcut tot ce se putea spre a-i avertiza pe oameni că se află sub o puternică amăgire,

- și că ea va aduce sfârșitul acestei lumi administrată de demoni.

Evident că o astfel de evanghelie nu poate fi pe gustul lumii, și nu poate fi predicată de lume. Mișcarea ecumenică modernă predică o evanghelie al cărei efect este îmbunătățirea acestei lumi, și nicidecum sfârșitul ei. Aspectul ei plăcut este atrăgător pentru gloate, și nu ne mirăm că este îmbrățișată cu dragoste de toate bisericile creștine. Toți vor să pună umărul la ducerea evangheliei până la marginile pământului, dar nu spre a aduce sfârșitul lumii, ci spre a o îmbunătăți, spre a o cârpi, spre a o face mai bună de locuit. Dar ea este o altă evanghelie, și nu aceea despre care vorbea Hristos.

Pavel constată și el ce ușor este primită o altă evanghelie în locul celei autentice, deși ar fi fost normal să fie invers:

"În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă evanghelie pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!" (2 Cor 11:4).

Da, lumea vrea să supraviețuiască în nelegiuire, de aceea acceptă așa ușor o evanghelie care nu aduce sfârșitul, și care nu amintește despre taina împărăției, Hristos în voi.

Este frumos să cântăm la adunare, sabbat de sabbat, cu patos și evlavie, "sfârșitul veacului trăim," dar nu vom avea nicio șansă de a trăi "sfârșitul veacului" atâta timp cât predicăm o evanghelie jefuită de caracteristica ei majoră: aducerea sfârșitului veacului.